

Sentencja

Artykuł 13 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 650/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie jurysdykcji, prawa właściwego, uznawania i wykonywania orzeczeń, przyjmowania i wykonywania dokumentów urzędowych dotyczących dziedziczenia oraz w sprawie ustanowienia europejskiego poświadczenia spadkowego

należy interpretować w ten sposób, że:

nie stoi on na przeszkodzie temu, aby w sytuacji, gdy spadkobierca zarejestrował przed sądem państwa członkowskiego swojego miejsca zwykłego pobytu oświadczenie o przyjęciu lub odrzuceniu spadku po spadkodawcy, który w chwili śmierci miał miejsce zwykłego pobytu w innym państwie członkowskim, inny spadkobierca mógł wystąpić o późniejsze zarejestrowanie tego oświadczenia we właściwym sądzie w tym ostatnim państwie członkowskim.

(¹) Dz.U. C 37 z 24.1.2022.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 30 marca 2023 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato – Włochy) – Green Network SpA/SF, YB, Autorità di Regolazione per Energia Reti e Ambiente (ARERA)

[Sprawa C-5/22 (¹), Green Network (Nakaz zwrotu kosztów)]

[Odesłanie prejudycjalne – Rynek wewnętrzny energii elektrycznej – Dyrektywa 2009/72/WE – Artykuł 37 – Załącznik I – Obowiązki i uprawnienia krajowego organu regulacyjnego – Ochrona konsumentów – Koszty administracyjne związane z zarządzaniem – Uprawnienie krajowego organu regulacyjnego do nakazania zwrotu kwot zapłaconych przez odbiorców końcowych na podstawie warunków umowy, w odniesieniu do których organ ten nałożył karę]

(2023/C 179/09)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Green Network SpA

Strona przeciwna: SF, YB, Autorità di Regolazione per Energia Reti e Ambiente (ARERA)

Sentencja

Artykuł 37 ust. 1 ust. lit. i) i n) oraz art. 37 ust. 4 lit. d) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/72/WE z dnia 13 lipca 2009 r. dotyczącej wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej i uchylającej dyrektywę 2003/54/WE, a także załącznik I do dyrektywy 2009/72

należy interpretować w ten sposób, że:

nie stoją one na przeszkodzie temu, by państwo członkowskie przyznało krajowemu organowi regulacyjnemu uprawnienie do nakazania przedsiębiorstwom energetycznym zwrotu na rzecz ich odbiorców końcowych kwoty odpowiadającej wynagrodzeniu zapłaconemu przez nich jako „koszty administracyjne” na podstawie warunku umowy uznanego przez ten organ za niezgodny z prawem, również w sytuacji, w której ten nakaz zwrotu nie jest oparty na względach związanych z jakością danej usługi świadczonej przez te przedsiębiorstwa, lecz na naruszeniu wymogów w zakresie przejrzystości cen.

(¹) Dz.U. C 128 z 21.3.2022.